

Arabu Tragedija

PETRAS PAKALNIS

Čiurčilio sūnus Randolphas tvirtina, kad žydų ir arabų karą sukėlė melas. Tą patį sako ir JAV žurnalas US News & World Report. Pagal juos, gegužės mėn. sovietai nusiuntė Egipto prezidentui klaidingą žinią, kad žydai telkia savo kariuomenę prie Sirijos rubėžiaus. Žinios nepatikrinęs, Nasseris pradėjo siųsti savo kariuomenę prie Izraelio sienos, pavarė JT sargybą iš Gazos ir užblokavo Aquabos įlanką. Kauangi arabai skelbė kad reikia sunaikinti Izraelio valstybę, žydai turėjo gintis nuo artėjančių priešų.

Karas užsitęsė tik 6 dienas, bet jis sukėlė tiek problemų, kad gali praeiti 6 ar 60 metų, kol jos bus išrištos.

ŽYDŲ APETITAS

Žydai jau įjungė senąją Jeruzalės miesto dalį į savo administraciją ir sako, kad iš jos neišsikraustys. Be to jie nori naudotis Sueso kanalu ir reikalauja, kad Aquabos įlanka būtų atvira visiems laivams. Žinoma, jie nenori paleisti iš rankų Jordano pakraščio, nei Sirijos aukštumos. Izraelio karo ministeris sako, kad ir Gaza turi jiems priklausyti. Atodo, kad jo planai pritaria ir kiti kabineto nariai. Nors Jungtios Tautos liepė žydams atleisti užimtas teritorijas, bet nenustatė nei laiko, nei sąlygų. Izraelis nori saugumo ir, turėdamas tokias geras kortas deryboms, laukia arabų žodžio.

ARABŲ PYKTIS

Savaime aišku, kad tas žydų apetitas dar labiau įkaitino arabų neapykantą žydams. Kiekvieną, kuris siūlo su žydais derėtis, jie vadina išdaviuku. Bet derėtis reikia. Tų derybų nori ne tik žydai, bet ir Jordano karalius Hussein. Juk šis karas padarė visiems daug nuostolių. Egiptas prarado ginklą, pajamas iš Sueso kanalo, alyvos šaltinius, kurios dabar naudoja žydai. Jordanas prarado trečdali derlingiausios žemės, visas šventas vietas, lankomas turistų ir maldininkų, ir JAV pagalbą. Be to Jordanas turi išmaitinti 500.000 karo pabėgėlių. Toji našta Jordanui pasidarys nepakenčiama. Deja, arabai kalba ne apie derybas, bet apie karą.

KO NORI RUSAI

Kalbėdamas Jungtinėse Tautose Izraelio užsienio reikalų ministeris įrodė, kaip rusai kiršino arabus prieš žydus ir kiek jiems suteikė finansinės paramos. Toji rusų-arabų draugystė pasidarė vakariečiams įtartina ir ne vienas klausia savęs, ko nori rusai: ar įsigalėti Viduržemio jūroje, ar išstumti JAV ir anglų bendraves iš alyvos šaltinių esančių arabų valstybėse. Nors JAV gali apseiti ir be arabų alyvos, bet Europai tie šaltiniai

yra gyvybinis reikalas ir tas kuris juos valdys, turės didelę įtaką ir ekonominei Europos gyvenimui. Rusai turbūt siekia abiejų tikslų.

PRINCIPO KLAUSIMAS

Šalia ekonominių ir politinių problemų, iškilusių per šį karą, yra ir moralinių. Visu pirma kyla klausimas, ar gali viena tauta iškersti kitą. Izraelis ir arabai yra JT nariai, į kurias priimamos tik «taiką mylinčios valstybės». Taip sako JT statutas. Bet jei arabų vadai kartojo, kad reikia žydus nušluoti nuo žemės paviršiaus, tai niekas nebاندė jų sudrausti.

J. T. NEPAJĖGUMAS

Žiūrint į tuos faktus reikia stebėtis JAV nepajėgumu spręsti tarptautinius konfliktus. Nors 1947 m. JT padalino Palestiną į Izraelio ir Jordano valstybes, bet nesustabdė 1948 m. arabų ir žydų karo. Tik išsisėmus kariaujančių jėgoms buvo pasirašyta paliaubų sutartis. Tačiau niekas nepasistovėjo spręsti žydų ir arabų taikos ir karo ugnis galėjo kiek vienu akimirksniu vėl užsiliepsnoti.

POPIEŽIAUS ŽODIS

Popiežius Jonas rašė, kad tarptautinių konfliktų negalima išspręsti jėga, bet kiekvienai pusei išdėsčius savo reikalus. Tą uždavinį galėtų paikliausiai atlikti Jungtinės Tautos. Juk tam jos buvo įsteigtos. Tačiau Egipto ambasadorius Jungtinėms Tautoms pareiškė, kad neapykanta žydams yra kiekvieno arabo širdyje.

ARABŲ TRAGEDIJA

Nėra ko stebėtis, kad arabų vadus pradėjo prilaikyti net rusai. Rusijos prezidentas buvo nukridęs į Kairą, Kosyginas nusiuntė arabams ginklą mažiau negu jie norėjo. Nors Kosyginas gynė arabus Jungtinėse Tautose, bet jie rado laiko pasikalbėti ir su JAV prezidentu. Šis jam pasakė, kaip klaidingas rusų informacijos apie žydų kariuomenės telkimą Sirijos parubežyje vos nesukėlė trečiojo pasaulinio karo. Tačiau didžiausia arabų nelaimė nėra nei draugystė su komunistais nei Izraelio valstybė, bet jų pačių akla neapykanta kaimynui su kuriuo galėtų sugyventi. Viduramžiuose taip ir buvo. Prieš pirmąjį pasaulinį karą Izraelio teritorijoje gyveno 600.000 nuskurusių arabų, o dabar 2 milijonai pasiturinčių žydų. Jų metinių pajamų vidurkis siekia 1500 dol., o arabų tik 100 dol. Jei milžiniškos pinigų sumos, išleidžiamos arabų ginklams, būtų investuotos į pramonę ir žemės ūkį, pagerėtų ekonominė padėtis. Bet jų neapykanta žydams viską išsekvoja. Čia yra didžiausia arabų tragedija.

Mirė Liet. Konsulas Naujorke

VYTAUTAS STAŠINSKAS, Lietuvos generalinis konsulas New Yorke, liepos 1 d. išvykęs atostogų į Cape Cod, Mass., staiga stipriai pasireiškusi klastingos ligos buvo priverstas liepos 3 d. iš vašarvietės persikelti į ligoninę Bostone. Medicina nebepajėgė laimėti. Liepos 15, ankstyvą rytą, vos po vidurnakčio, Vytautas Stašinskas mirė.

Pašarvotą New Yorke, liepos 17 d. vakare vėlionį pagerbė ir su juo atsisveikino gau us New Yorke lietuvių būrys. Atsisveikinimo žodžius tarė: religinei apeigai vadovavęs prelatas J. Balkūnas, Lietuvos atstovas Washingtone J. Kajeckas, vliako pirmininkas dr. J. K. Vaidūnas, Estijos diplomatinis atstovas Jaksonas, Pavergtųjų Europos Tautų Tėvų generalinis sekretorius Gadomskis, eie organizacijų atstovų, atsisveikinimui pirmininkavęs Lietuvos Laisvės Komiteto pirmininkas V. Sidzikauskas ir konsulas A. Simutis. Laidotuvėse daly-

lyvavo ir Lietuvos pasiuntinybės Washingtone patarėjas dr. A. S. Bačkis. Liepos 18 d., po gedulingų pamaldų New Yorke Aušros Vartų bažnyčioje, vėlionis buvo palaidotas New Yorke Kalvarijos kapinėse.

Vytautas Stašinskas, gimęs 1906 m. lapkričio 18 d. Kaune, iki 1919 m. su tėvais gyvenęs ir mokytis pradėjęs Vilniuje, vidurinį ir aukštąjį mokslą baigė Kaune. Lietuvos užsienių reikalų ministerijoje tarnybą pradėjo 1932 m. 1935 pradėjo pareigas užsienio: pirma Belgijoje, o nuo 1939 metų kovo mėnesio — generaliniam konsulate New Yorke. Generaliniu konsulu paskirtas 1954 m. spalio 1 d., po generalinio konsulo J. Budrio mirties. V. Stašinskui mirus, Lietuvos Generalinio Konsulato personalo liko tik konsulas Anicetas Simutis ir p. R. Budrienė, faktiškai einanti sekretorės pareigas.

(ELTA)

vyskupai iš viso pasaulio. Bus parenkami vyskupai įvairių sričių žinovai, kad galėtų Romoje atstovauti visoms tautoms. Tokiu būdu popiežius turės glaudesį ryšį su viso pasaulio tikintisiais.

ITALIJA. Čia viešis buvęs Vak. Vokietijos kancleris Erhardas paskelbė, kad Prancūzijos prezidentas gen. De Gaulle jam siūlęs sudaryti ypatingą sąjungą su Prancūzija. Tai padarius, prancūzai ir vokiečiai galės valdyti visą Europą, nepaisydami nei rusų, nei amerikiečių. Erhardas to atsakęs ir užsitraukęs De Gaulle nemalonę.

MASKVA. Rusų informacijos pranešė, kad kiniečiai komunistai sulaukę Sovietų laivą «Svirsk» Dairen uoste, kad areštavę jo kapitoną ir žiuriniai pasielgę su juo bei visa įgula. Rusai protestuoja ir reikalauja uojau išleisti laivą į jūras. Laivas esąs apgadintas «raudonosios gvardijos».

KUBA. Pasibaigė komunistų konferencija. Po stiprų vaidų visgi sutarė kelti P. Amerikoje revoliucijas, iki komunistai visur paėms valdžią.

Čia didvyriu buvo laikomas amerikiečių negras M. Carmichel, kurs pranešė, kad JAV negrai pradėję miestuose kovą su kapitalistais, ir pažadėjo sukelti Amerikoje tokias riaušes, kokių ji dar niekada nematė.

PAŽANGOS PASIUNTINIAI ENCIKLIKOS TĖSINYS

Mes džiaugiamės, kad vis daugiau technika siunčiama tarptautinių organizacijų pažangai išvystyti. Bet jie neturėtų elgtis tartum valdovai, o kaip bendradarbiai. Žmonės pastebi, ar ateinantieji padėti taip daro nuoširdžiai, ar ne nuoširdžiai, ar jie suteikia tikrai technines žinias, ar iškelia visą žmogaus vertę. Jeigu jo darbas neįvykimas broliškos meilės, jis gali būti nepriimamas.

TECHNIKŲ PRIVALUMAI

Techniskus patyrimus turi lydėti tikros meilės ženklai. Technikai turi būti laisvi nuo bet kokios tautinės puikybės. Jie turi išmokti draugiškai darbuotis su visais.

Težino, kad jų techniškas prakilumas nepadaro juos geresniais visose kitose srityse. Juos užauklėjusi civilizacija turi visuotino žmoniškumo elementų, bet ji nėra nei vienintelė, nei negalima jos visur

importuoti nepriderinant kiekvienam kraštui atskirai. Technišku pasiuntinybių atstovai turi stengtis susipažinti ne tik kitų autų istorija, bet ir jų kultūros lobius. Tokiu būdu užsimegys ryšiai ir jie bus vieningi abiem pusėm.

CIVILIZACIJŲ POKALBIS

Kaip ir tarp atskirų asmenų, taip ir tarp civilizacijų pasitarimai kuria broliškumą. Atsilikusių kraštų išvystymo darbas suartins tautas drauge siekiant to paties tikslo kai tik valdžios vyrai jausis akinami broliškos meilės ir geis sukurti solidarumo civilizaciją. Tada užsimegstų pokalbis apie patį žmogų. Jis bus vaisingas kai teiks juo besinaudojančioms tautoms dvasiškai kilti, kai ju duodamos pamokos atsižymės dvasine kokybe. Šitokie sumegzti ryšiai bus patvarūs ir viršys technišką pagalbą. Kas nemato, kokios reikšmės tai turėtų pasaulio taikai?

Plačiajame Pasulyje

Brazilija

Šv. Tėvas atsiuntė Aparecidos Mergelės Marijos švento vei auksinę rožę. Tai yra nepaprastas šv. Tėvo pagerbimas, skiriamas įžymioms Dievo Motinos šventovėms visame pasaulyje. Pietų Amerikoje jų yra tik dvi: viena Meksikoje, kita Aparecidoje, Aparecidos šventovėje ta rožė buvo padėta rugpjūčio 15 d.

Brazilijos valdžia paskyrė virš pusketvirto proc. valstybinio biudžeto kovai su įvairiomis užkrečiamomis ligomis ateinančiais metais. Ypač didelę dalį gaus Amazonas valstija, ku dar siaučia įvairiausios ligos ir išmarina daug žmonių.

Brazilijos šiaurei išvystyti ir žmonėms iš skurdo ištraukti prezidentas Costa e Silva sudarė didelius planus ir numatė lėšas. Jau ir dabar šiaurėje nuolat steigiami nauji fabriai, gręžiami nauji naftos šuliniai, tiesiami keliai ir tt.

VATIKANAS

Šv. Tėvas pertvarko taip vadinamą Romos Kuriją, t.y. visą Bažnyčios valdymo aparatą. Lig šiol Bažnyčios gyvenimą ir jos reikalus tvarkė

J. A. V. -

Liepos 12 d. Viko pirm. dr. J. K. Valiūnas, lydintis Lietu vos atstovo Washingtonė J. Kajecko, lankėsi Valstybės Departamente. Ji priėmė Rytų Europos skyriaus viršininkas dr. Raymond E. Lislė ir Baltijos skyriaus vedėjas Homer R. Phelps, jr.

Pasikalbėjimas su šiais pareigūnais truko daugiau kaip valandą. Valstybės Departamento pareigūnai labai domėjosi dr. Valiūno lankymusi Amerikoje ir pasimatymais su Pietų Amerikos valstybių užsienių politikos vadovais bei kitais asmenimis. Be to, priėmė dėmesį, kad Vlikas per savo atstovybes ir kitas lie u vių o gancizacijos veikia visuose kontinentuose. Pareigūnai pageidavo, kad būtų palaikomas su jais dažnesnis kontaktas.

(ELTA)

KARDINOLAS SAMORÉ ATSAKÉ

Kardinolas Samoré atsiuntė VLIKo pirmininkui dr. J. K. Valiūnui tokį laiška, parašytą lietuviškai:

Segretaria di stato di Sua Santita. Vatikanas 11.VII 1967.

Didžiai Gerbamas p. Pirmininke,

Jūsų nuoširdūs sveikinimai ir linkėjimai mano įjungimo į Kardinolų Kolegiją proga su-

teikė man didelio malonumo. Kiekvieno lietuvių prisiminimas, iš kur jis beateitų, man yra visada brangus. Tuo labiau Jūsų kuris atstovaujate savo taurią Tautą laisvame pasaulyje, sielojate jos ateitimi, aukojate jos labui. Aš turėjau progos nuodugnai ją pažinti per šešerius mano buvimo metus Jūsų tarpe, įvertinti ir pamilti. Prisiminimas laikotarpio išgyvento Lietuvoje yra ir paliks skaidrus, kaip jos gintaras, mano mintyse ir širdyje. Ir kiek galimybės bei jėgos leis, stengsiuosi įrodyti darbais savo prielankumą lietuviams, stengsiuosi būti jų kardinolu.

Nuoširdus ačiū Jums ir Jūsų Garbingiems Bendradarbiams sudarantiems LIKO Tarybą ir aidybą. Telaimina Visagalis Jus visus, Jūsų darbu darbu, Jūsų viltis. Ir tu laikui visuose lietuviuose gyvą meilę savo krašto dvasinėms bei tautinėms vertybėms kurios nuo amžių sudaro jos gyvatingumo šaltinį. U giliu pagarbos jausmais (-) Antonio Kard. Samoré.

Kardinolas Samoré 1932 193 metais buvo popiežiaus nunciatūros sekretorius Lietuvoje. Dabar yra artimas popiežiaus valstybės sekretoriaus padėjėjas (ELTA)

P. E. Z. JOHNSONO ŽODIS

Skelbdamas šių metų liepos mėnesio trečiąją savaitę Pavergtųjų Tautų Savaitę ir ra-

gindamas visus amerikiečius ją atžymėti atitikamomis apeigomis bei sveiksmis, prezidentas L. B. Johnsonas pabrėžė šias tezes:

Laisvė ir teisingumas yra pagrindinės žmogaus teisės, priklausančios visiems žmonėms;

Tautų nepriklausomybė reikalauja, kad jos galėtų naudotis esmine laisvo pasirinkimo teise;

Šios neatsiejamos teisės yra suvaržytos ir atimtos daugelyje pasaulio sričių;

Jungtinės Amerikos Valstybės nuo pat savo valstybinio įsikūrimo yra turėjusios nuolatini įsipareigojimą valstybinės nepriklausomybės ir žmogaus laisvės principams.

Pavergtųjų Tautų Savaitės proklamacija išleista remiantis Kongreso 1959 metų liepos 17 d. nutarimu rengti kasmet pavergtųjų tautų klausimui skirtas savaites.

Kongreso nutarime buvo įsakmiai nurodytas susirūpinimas komunistinės Rusijos pavergtosiomis tautomis. Nutarime yra vardais paminėta

augiau kaip 20 tautų. Jų tarpe įsakmiai paminėta ir Lietuva.

(ELTA)

PAŠTO ŽENKLAS

Atstovas E. J. Terwinskis (R., III.), Atstovų Rūmų užsienio ir pašto reikalų komitetų rarys, oficialiai pasiūlė įstatymo projektą, kuriuo JAV paštui būtų pavesta išleisti specialų pašto ženklą paminėti Baltijos valstybių 50-ties metų sukakčiai nuo jų nepriklausomybės atstatymo.

PAVERGTOJE LIETUVOJE

Apie aktorius-režisieriaus Kazio Juršio mirtį (birželio mėn. Klaipėdoje) parašė tik «ryšininų» laikraštis Gimtasis Kraštas. Ir rašė, kad K. Juršys, girdi, «visada buvo pažangių demokratių pažūrų ir todėl buržuazijos valdomoj Lietuvoj nelabai mėgtas»... Iš tikrųjų tada buvo vienas iš įžymiųjų šulų dramose teatre. Tik «proletarišės» valdžios laikais liko nu-

kištas į Klaipėdą ir pamirštas. Vilniaus laikraščiuose net nepastebėjo, kad jau mirė. Sausio 16 jam suėjo 70 metų.

(ELTA)

Vyriausios jaunimo auklėjimo institucijos Lietuvoj yra... kariniai komisariatai (komendatūros). Mokyklų sistema, spauda, radijas bei televizija, net komsomolas, pasirodo, be esą tik lyg komendatūrų talkininkai, nes komendatūrų uždavins auklėjimo srity sovietinei imperijai pats svarbiausias. Tai uždavinys — paruošti naujokus tarnybai raudnojoj armijoje, o tam reikia ugdyti tikrus sovietinius patriotus»...

Nėra visai ašku, kiek to «sovietinio patriotizmo» iš tikrųjų įpučiama, bet Lietuvoj tą darbą dirbantieji kariniai komisariatai susilaukė pagyrimo, kad 1966 metais jie, iš visų trijų Baltijos kraštų, tą uždavinį atlikę geriausiai: jiems «Pabaltijo karinė apygarda paskyrė pereinamąją raudoną vėliavą.

(ELTA)

MIRÉ AGR. J. STRAZDAS

Liepos 4 d. Kaune mirė agr. Justas Strazdas. Po karo, 1945 m. buvo atsideręs Pagėgiuose. Vėliau buvo žemės ūkio akademijos mokomojo ūkio agronomu, o iš ten perėjo į kolchozą Krakėse. Ten išbuvo daugiau kaip 10 metų, kaip agronomas ir kurį laiką net pirmininkas. (1956 metais buvo rašyta laikrašty, kad įstojęs į tą kolchozą nariu ir gaudamas 320 ublių per mėnesį. Ten valdžios buvo įvertintas Raudonos Vėliavos ordinu ir nusipelnusio agronomo titulu. Nuo 1961 m. gyveno Kaune, kaip žemdirbystės instituto bendradarbis. Mirė būdamas 72 metų amžiaus.

(ELTA)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis dokumentu atitaisymas, nuomininku šmetimas ir kiti darbai

Rezidencija

Raštinė:

Joaquim Piza, 204

5 de Novembro, 244
40 Sala 19 Tel. 37-0324
14,00 iki 18,00 val.

JAKUTIS & LAPINIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

sviesos Šešėliai Tamsoje

FALJETONAS

JERONIMAS IGNATIS

Tai istorija, kuri pakėlė mano ranką prie plunksnos. Ko ji verta, spręskite patys. Bet man ji liko pasaka apie šviesos šešėlius tamsoje.

O buvo taip.

Apsigyvenau pirmame aukšte. Atvirai kalbant — įsiprašiau. Šeimininkė ilgai žvairavo į mane ir svarstė, ar įsileisti, ar ne. Bet kai aš pakutenau josios šuniui papilvę ir ausis paglamdžiai, šeimininkė atlyžo. Ištraukė iš apatinio sijono raktus ir, krumplėtais pirštais grūmodama, sviedė man

— Še, eik ir gyvenk. Tik mergų — tai jau ne!

— Kur tau aš be jų? — vos sulaikiau šiuos žodžius už dantų.

Nuo čia ir prasidėjo istorija.

Snukis, — toks šuns vardas, — mane palydėjo. Apuos

tinėjo visus pakampus, miegamajame kambaryje šuniškai lovos koją pamazgojo ir išėjo. Dar tarpduryje, atsisukęs, kažko suurgė, pasipurtė, pritūpęs pasturgaline koja sau pasmakrį pasikasė ir kažko susimąstė. Ar ilgai jis būtų lūkuria vęs tarpdary, nežinau. Bet jį sudomino šaligatviu jaunatviški žingsniai. Jis turi būtina viską matyti. Ir ar nepradės loti!

Girdžiu šeimininkės balsą: — Snuki, nu imk! Aš tau gi sakiau, kad gatvė einančių neužkabinė!

Šaligatviuėjo dvi mergaitės ir kikenos. O Snukis plėšėsi visu patvoriu iš paskutiniųjų. O paskum, apibėgęs pakraščiais visą sklypą vaikšnodamas, urgzdamas, šuniškai pradėjo pasturgalinėm kojoms spardyti, kapstyti išpurentą žemę. Žemė tik dulka karmuoliais!

— Aš tau! Tu begėdi! Tergininke! — išbėga šeiminkė su šluota. Ar nepradės ji vaikyti Snuki! Ji vis nori su šluotraižiu Snukiui pamoką duoti. Šis gi ne iš tų pastekiamųjų. Per tvorą švystelėjo ir į kambarį. Ir ten dar ilgai, ilgai jis nerimo. O šeiminkė, sau panosėje murmėdama, lygina išžarstytas lysves.

Gretimas sklypas buvo tuščias. Šeiminkė prie tarpugatvių augino mišką, per vidurį didžiųjų uosių pavėsyje sodino daržoves: burokus, morkas, petruškas, agurkus ir daugybę kitokių želmėnų, kurių derliaus ji niekuomet nenuimdavo. O arčiau gatvės tvorelės pakraščiu prisodinta karkliukų, šaltmėčių, jurginų, rūtų ir kitokių be atrankos aštriai kvėpiančių žalumynų. Per vidurį — maža pievelė su pageltusia žole. Tai buvo pats didysis mano šeimininkės rūpestis, kad miškelis augtų, burokai giliai knistųsi į žemę, karkliukų krūmų plačiai tarpų! Bet pats didysis jos užsi-

ėmimas buvo — sėdėti prie lango į gatvės pusę ir pro užuolaidų plyšę stebėti judėjimą.

Keistas sutapimas mane lydėjo visą laiką. Jau kaip minėjau, šeiminkė gyveno virš mano kambarių. Langų iškirpimai į gatvę ir į šonus statmeniškai vienoje plokštumoje. Kada aš norėdavau pro atvirą langą šlioptelti šiukšles į gatvę (čia jau tokia ma da buvo!), prieš tai iškišdavau galvą pažūrėti, ar šeiminkė nesteb. Ir ką jūs pasakysite! — visuomet mano akys susitikdavo su šeiminkės piku žvilgsniu. Ir aš buvau įsitikinęs — kai tik aš namie, ji visuomet per langą persisvarinusi, stebi mano gyvenimą.

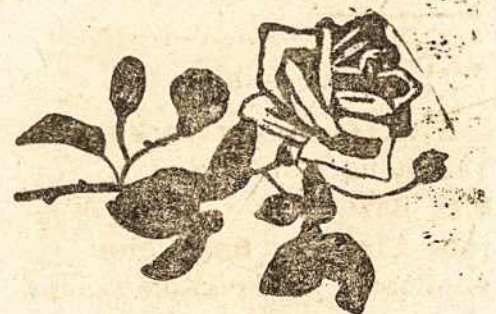
Bet tas dar niekis. Jeigu jai įdomu, tegu žiūri. Nepavydžiu. Tegu ateina ir stebi, kaip aš verdu rūgščius kopūstus su dešromis, kaip kepu blynus ir kaip prausiuost ar maudausi. Leisčiau ir nugarą pasiūruoti kampine. Bei pati didžiausioji man mįslė —

Snukis.

Kada tik aš padžiaunu ant lango prieš saulę ar rankšluostį, ar nosines, ar iškalutus nuo prakaito marškinius — žiūrėk, Snukis atsirėmęs prišakinėmis parvinomis kojomis ant mano baltiais, ir suopso į mane. Jis šypsosi ir juokiasi! O langai, reikia pasakyti, mažai atšokę nuo žemės: kai pavasariop katės, kažko nerimdamos, pasieniais trindavosi, uodegomis nuo langų dulkes nušluodavo,

— Ak, tu šunie! — paimdavo mane apmaudas ir sviesdavau į jį, ką tik tuo metu turėdavau rankose! Ir kiek aš langų išdaužiau!

(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUSSIA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 7,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25 00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 50 00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 15 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 10,00 paskutiniajame N Cr. \$ 5,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. 2,50 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

«Mūsų Lietuvos» Reikalai

Visur, kur laisvajame pasaulyje dar eina lietuviški laikraščiai: susiduriama su ta pačia bėda: stoka į rašytojų ir stoka prenumeratorių. Ne tik stokojama rašytojų ir prenumeratorių, bet jie metai po metų tirpsta kaip sniegas šiltoje pavasario saulėje. Tokia yra emigrantų spaudos tikrovė, į kurią turime atidžiai žvelgti, įvertinti ir kiekvienas sau padaryti reikalingas išvadas.

Ta pati problema kamuoja ir vienintelį Brazilijos lietuvių savaitraštį «Mūsų Lietuva». Jeigu jis šiandien dar išeiina, tai tik deka mažo mūsų tautiečių skaičiaus Lietuviško susipratimo bei tikro pasiaukojimo.

Šiaurės Amerikoje tėvai Pranciškonai leidžia kultūros žurnalą «AIDA», Reduoja jį pasiausia. Šiuo metu dr. Juozas Girnius. Žurnalas yra tikra lietuvių kultūrinės spaudos pažiba. Minėdami 20 metų to žurnalo sukaktį «AIDA» taip rašo:

«Sunkėja padėtis ir su prenumeratoriais, net su jų minimumo išlaikymu. Kasmet išties eilę prenumeratorių išskiria mirtis. Neišvengiamai eilę kitų (prenumeratorių) atkrinta dėl dvasinio numirimo anksčiau, negu kūno mirtis ateis paliudys, jog nebe gyvas žmogus, o tik buvusio žmogaus šešėlis dar džiaugėsi saule ar kentėjo dėl artrito. Norint bent patį prenumeratorių minimumą išlaikyti, kasmet reikia iškritusius prenumeratorius pakeisti naujais. Kitais žodžiais, reikia balanso tarp laidotuvių ir vestuvių. Biologiškai jis yra, bet, deja, nebe lietuviškuoju atžvilgiu. Nėra ko laukti, kad «Aidais» (ir «Mūsų Lietuva». Red.) susidomėtų jaunieji, kurie savo tėvų namuose jų nematė. Bet ir tie tėvai, kuriems patiems Aidai (M. L.) buvo savi, laiku nepasirūpina, kad vaikai pradėdami savarankiškai gyventi neliktų be šio žurnalo. (Ir nepasirūpina savo vaikus išmokyti gerai lietuviškai skaityti. Red.) Daug, labai daug atvejų, kur net iš gausios šeimos (keletos mokslus baigusiu vaikų) — tėvams

mirstant, niekas jų prenumeratoratos nebeperima, ir kai tokie atvejai kasmet kaupiasi, tenka noromis nenoromis rūpintis ateitimi». Taip byloja Aidų redaktorius.

«Mūsų Lietuvos» atžvilgiu yra žymiai sunkiau. Vargiai rasim 20 mūsų jaunimo, kurie ML paima į rankas. Yra kurie dar galėtų paskaityti, bet vistiek neskaito. Nėra savo tėvelių įpratinti skaityti lietuvišką spaudą. Bet didžioji dauguma nebeišmokomi lietuviškai skaityti. Tėvai mirs ir su jais mirs ML prenumeratoriai.

«Ita bėda, bendra «Aidams» ir «Mūsų Lietuvai» yra ši: per daug skaitytojų delsia atsilyginti už laikraštį. Gerai jei nors metų gale atsilyginama. Bet laukia keletą metų! Nė vieno Brazilijos laikraščio jie negautų nesumokėję metų pradžioje. Juk spaustuves, popieris, paštas nelaukia metų galo sąskaitoms apmokėti. Tai reikia atlikti kas mėnesį, kas savaitę. Iš kur apmokėti, jei didelė dalis skaitytojų metų pradžioje neužsimoka?

Dr. J. Girnius tęsia: «Iš savo skaitytojų negalime nieko daugiau laukti, kaip savo prenumeratoratos laiku pratęsimo. Daug skaitytojų ne tik tai atlieka, bet kasmet paremia žurnalą priedine auka. Ši paroma ypač reikšminga ir dėl to, kad vis atsiranda ir tokių skaitytojų, kuriems tenka prenumeratoratą nutraukti dėl skolos nesumokėjimo».

«Mūsų Lietuvai» labai retai kam sustabdėm dėl prenumeratoratos nesumokėjimo. Suprantame, kad mūsų žmonėms sunku persiųsti prenumeratoratą iš tolimesniųjų vietų, kur paštas silpnai veikia. Bet visa tai labai apsunkina laikraščio leidimą, iškeliamas tuos faktus nekaltindami, ne priekaištaudami, bet kad skaitytojai žinotumėte, kaip laikraščio reikalai stovi. Jei kada teks daryti didesnių laikraščio pakeitimų, kad nebūtų sėkoma, kodėl mums iš anksto nieko nepasakėte, būtam galėję padėti.

Užbaigiant norime iš anksto pasidžiaugti ir padėkoti

TVARKA IR AUTORITETAS — BENDRUOMENĖ PAGRINDAS

NETEISINGA būtų sakyti, kad tautinis lietuviškas mūsų gyvenimas svetur nevaisingas. Daug dirbame ir daug padarome. Jau ta pati viena Pasaulio Lietuvių Bendruomenės mintis rodo tautinės mūsų dvasios gyvumą, veržlumą ir pažangumą.

NESTOVIME taip pat vietoj ir šios minties vykdymo kelyje. Mintis gyva visame laisvųjų lietuvių pasaulyje. Bendruomenės tikslai ir uždaviniai nuolat keliame: apie juos rašoma spaudoje, kalbama suvažiavimuose ir susirinkimuose, ji minima nutarimuose ir išipareigojimuose. Tai gerai, nes iš tikrųjų turime žinoti, ko norime ir siekiame.

BET TO PER MAŽA. Tai galime palyginti tik su gydytojo išrašytu receptu. Oks receptas ir pati Lietuvių Charta, nurodanti mums vieką: ir organizavimosi kryptį, ir tautinius mūsų siekimus, ir moralinę mūsų veiklos atramą. Jei to vieno pakaktų, iš tikrųjų būtume vieningi, dideli ir galingi!

GYVENIMAS tačiau rodo, kad receptas neveiksmingas, kai jis nevykdomas. Tad nieko nepadeda ir Lietuvių Charta ten, kur ji laikoma negyva raide. Chartos gyvybei įdiegti reikia gyvo paties žmogaus. Žmogaus ne tik su tautiniais siekimais, bet ir su pozityviais visuomeniniais nuoseklumais. Ypač reikšmingi tu tokie nusiteikimai.

TAI T ARKOS pripažinimas ir laikymasis. Ja remiasi visos organizuotos Bendruomenės gyvenimas, kaip ji būtina šeimoje, tautoje ir valstybėje. Tvarka reiškiasi tradicijoms ir įstatymais. Ji lyginama su upės srove. Upė, pasiliekanči savo vagoje, gali būti naudingas susisiekimo kelias, tačiau ta kuri išsilieja iš savo krantų, arba sukelia potvynį, arba virsta bala. Bendruomeninis gyvenimas negali būti nei «potvynis», nei «bala». Jis turi būti grindžiamas autoritetu.

AUTORITETAS gi yra pasitikėjimas kompetencija ir vertingumu. Tai įgyja arba Institucija, arba žmogus. Bendruomenės atveju kompetentingi yra nustatyta tvarka išsiritkieji jos organai ir jai vadovaujant žmonės, kol jų nepakeičia kiti. Organai ir žmonės gali būti vertinami ir kritikuojami, bet kultūringoj Ben

Šv. Juozapo Vyrų Brolijai, kuri jau kelinti metai ruošia, ir šiemet rugsėjo 9 dieną turės spaudos balių «Mūsų Lietuvai» paremė. Tie vyrai savo praktiška galvose supranta ko laikraščiuo reikia ir savo darbu viską daro, kad tik jis išsilaikytų. Ačiū Jums, Vyrai, ir visiems ML Rėmėjams bei Garbės Leidėjams!

druomenė jie negali būti be pagrindo šmeižiami, niekinami ir dergiami. Bendruomenės labas turi būti visų paįsomas ir saugojamas, o liguisti kraštutinumai suvaldomi, nes tai grėstų visuomeninės tvarkos ir autoriteto griovimu. Nuo to ginasi kiekviena tauta, kiekvienas kraštas. «Pastatykit, — pastebė Samuelis Smiles savo «Šeimos įtakoj», — net didžiausią filosofą vidur kasdieninės, vargingos, bėdingos, nedorovingos, niekingos aplinkumos — ir jis ims nepastebėtai linkti žemyn, menkesniu, mažiau sugebančiu žmogum virsti»

ŠIOJ VIETOJ mūsų žvilgnis krypta į savą Bendruomenę: kokia jos aplinkuma — kelianti ar smukdanti. Ligi šiol vis vyravo daugiausia keliančios nuotaikos. Dėl to pradžioj pasidžiaugėm dirbamu darbu ir gyvąja dvasia. Iš kitos pusės jau matom ir negerų ženklų. Kai kas Bendruomenės Garbės Teismą viešai jau vadina «linčo teismu», kai kas nieko už save aukštesnio nepripažįsta. Tiesa, tokie ženklai retai, bet žalingi ekstremistinė savą dvasia, todėl ne toleruojami.

PLB VALDYBA kelia prieš tai savo balsą ir taip pat prašo tuo susirūpinti visus. To reikalauja mūsų Bendruomenės labas ir ateitis.

St. Barzdukas

Bekeliaudamas po pasaivą sukiniau, kad Lietuvių Bendruomenės iėja yra gyva, stipri ir tarnauja lietuvių tautai. Pasaulio Lietuvių Bendruomenė išryškino savo veidą darbais, įsipilietino iševijoje ir yra pripažinta bei įvertinta kitų kraštų bendruomenių.

Juozas J. Bachunas
PLB valdybos Pirmininkas

Skandūs Juokai Montrealio Parodoje

Jau rašėme, kad Montrealio pasaulinėje parodoje, rusų paviljone iš pavergtosios Lietuvos atgabentas menininkų būrys turėjo savo progiamą «Lietuvos dienos», nuo birželio 20 iki 23 d. Montrealio lietuvių savaitraštis «Nepriklausoma Lietuva» plačiai visa tai aprašė.

Birželio 23 d. turėjo būti didysis Lietuvos menininkų koncertas. Laikraščiai skelbė kad visiems įėjimas laisvas. Bet kai kas norėjo į jį patekti, turėjo parodyti specialų pakvietimą. Tokių pakvietimų buvę tik 600, o norinčių įeiti apie 2000. Prasidėjo kova dėl įėjimo.

Bilietai buvę duoti daugiausia tiems, kurie pritaria Lietuvos pavergimui, t. y. komunistams ir komunistuojantiems lietuviams. Iš dipukų retas tegavo.

Prieš koncertą buvo madų paroda. Ton parodon suėjo daug bilietų negavusių lietuvių. Kai paroda pasibaigė jie pasiliko salėje laukti koncerto. Tvarkadariai stengėsi juos išprašyti. Jie nesidavė išprašomi. Tada pasišaukė Kanados policiją žmonėms išvaryti. Bet žmonės paaiškino policijai, jog laikraščiuose buvo paskelbta, kad koncertas yra viešas visiems, kad jokių bilietų nereiks. Jie pirmiau atėjo, tai pasiliks. Kanados policija pamatė, kad tie žmonės ramiai sėdi, nevarė lauk ir pati pasišalino.

Koncertas buvęs gražus. Tai ir lietuvių ploję lietuviams artistams, muzikams ir kt.

Tik koncertui pasibaigus jie užtraukė «Lietuva Tėvyne mūsų». Himną įpusėjęs, rusai šoko jį užtrenkti garsiakalbiais. Nepr. Lietuvos korespondentas pastebė: «Tai buvo labai nekultūringas be galvos liku-

sių šeiminių pasielgimas. Jeigu jie būtų buvę jaunesni žmonių nuotaikoms, būtų išklause Himną ir būtų įnešę į sceną gėtes, kurios buvo paruoštos artistams, ir koncertas būtų gražiai užbaigtas. Ne gi rusai tikie menki išsigando Lietuvos himno? Ar nuo jo Maskva būtų kjaurai žemės prasmegusi? Ar gal milžiniškas ov. Sąjungos paviljonas subyrėjęs. Kogi buvo išsigasta ir nekultūringai reaguota?

LIETUVIŲ NEPRILEIDO PRIE LIETUVIŲ

Visą lietuvių sventę organizavo rusai. Rusas rusiškai ją atdarė, rusas pristatinėjo artistus. Nuostabiausia buvo tai kad artistai po koncerto buvo tuojau išvežti. — u jais nebuvo galima pasikalbėti. Negalima buvo pasikalbėti nei su žmoniėmis atvykusiais iš Lietuvos. Kai tikty sekliai pastebėdavo kurį nors kalbantį su «nepageidaujamu», tuojau prisistatydavo «kviesliai» ir kviesdavo kalbinamąjį eiti su kuo tai pasikalbėti. Bet pakviestas paprastai pasilikdavo be to iškvietėjo. Tai buvo keistas vakaras.

Šeštadienį «Literatūrinė draugija» Vytauto klube suruošė koncertą-balių. Jame dalyvavo visa delegacija iš Lietuvos.

Koncertas buvo gražus, kaip ir visi Lietuvos artistų koncertai, duoti pasaulinėje parodoje.

Po koncerto buvo vakarinė, kurios metu įvyko pokalbis. Šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. dr. F. Jucevičius kalbėjo, bet jam niekas neatsakė iš delegacijos narių.

(Bus daugiau)

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

Rugpjūčio 12 d. Parapijos Komitetas turėjo šaunų balių. Žmonių buvo nedaug. Bet kurie buvo, tie nesigailėjo, Nes ir valgiai buvo skaniai pagaminti ir plė. Monika Jonavičiūtė savo gražiu balsu bei žaviu dainavimu džiugino davyių ausis ir širdis.

Vakarienę parėngė Parapijos Komiteto narių žmonos. Joms didelis šiltas ačiū!

DĖMESIO ŽILVIČO TĖAMS

Rugpjūčio 19 dieną yra šaukiamas visų tėvų susirinkimas, Ramovės salėje.

Tėvų Komitetas.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS ZELINOJE

Pasibaigus žiemos atostogoms vėl pradėdamos lituanistikos pamokos šeštadieniais. 15 val. dainavimo pamoka. Dainuoti, kaip ir prieš atostogas, mokys muzikos mokytoja L. Šukytė. Po to, tautiniai šokiai ir kt.

Į pamokas kviečiami pradžios mokyklos ir gimnazijos mokiniai. Bus skirstoma į grupes su ilgais ir trumpais amžiaus. Tėvai prašo ir paraginti ir prižiūrėti, kai jaunoji karta lankytųsi į pamokas.

Mooca

Į Maldos Apaštalavimo kursus susirinko virš 20 asmenų, daugiausia iš Moocos ir Zelinos. Tėvas Jonas Kivikas pradėjo aiškinti nauuosius Pijaus XII patvirtintus įstatus. Remdamasis šv. Tėvo žo-

džiais ir Apaštalavimo steigėjų išdėstytomis mintimis, jis parodė, jog kiekviena katalikas privalo būti apaštalas. Kas nėra apaštalas, tas nėra tikras krikščionis. Nes tikras krikščionis privalo mylėti Dievą ir artimą. Kas neapaštala, tas nemylti nei Dievo, nei artimo. Apaštalauti yra pašaukti ir gali visi, nes visi žmonės yra pašaukti būti krikščionys ir visi gali mylėti Dievą bei artimą. Mažiausia kuop kas gali Dievo bei artimo meilę parodyti, tai malda.

Rugsėjo mėnesį Tėvas Kidikas toliau aiškina svarbiausius Maldos Apaštalavimo nuostatus, kurie atsiliepią kas dieniniame krikščionio gyvenime.

Viename ML vedamųjų straipsnių buvo iškelta mintis organizuoti pagalbą mūsų jaunimui mokslus eiti. Buvo paskelbtas pirmas pasitarimas tuo reikalu šio mėnesio 13 dieną, 18 valandą redakcijos patalpose. Atvyko tik du suinteresuoti asmenys, tai inž. Šlepetys su poniu.

«Aušros» choras pradėjo mokyti naujas lietuviškas mišias keturiems balsams. Parrašytos kun. Šukio Lietuvoje.

Tėvai Leonas Zaremba ir Jonas Bružikas praėjusį sekmadienį laikė pamaldas lietuviams Jaçana Bom ketiro ir Utunga.

SPAUDOS BALIUS žada būti liuksmas ir įdomus. Pakvietimų galima gauti pas visus Vyrų Brolijos narius ML redakcijoje ir spaustuvėje. Įsigykti tuojau.

SMAGIAI IR NAUDINGAI praleisti laiką kviečia visus Sv. Juozapo Vyrų Brolija į savo rengiamą trečią SPAUDOS BIČIULIŲ BALIŲ

rugsėjo 9 d. šeštadienį, 20 val. Mokoje, Lietuvių Mokyklos salėje, Rua Lituania, 67. Vakaro metu gros graži lietuviška muzika ir bus trumpa ir įdomi meninė programa.

Pakvietimus galima gauti pas Brolijos narius, ypač Juozą Baužį — V. Zelina, Motiejų Tamaliūną — V. Prudente, Juozą ir Jurgį Matelionius — Casa Verde, «Mūsų Lietuvos» spaustuvėje ir administracijoje.

Informacijos reikalais prašoma kreiptis į Brolijos Pirmininką Juozą Matelionį, telefonu 51-4011

Modernūs laikai

Oi naujas tas naujoviškumas,
Subirs tuojau svietas senas,
Gražus kačių bus šuniškumas
Ir mokslą pakeis — menas.

Gi menas bus labai mokslingas
O vietoj gėrio — grožis,
Ir draugas draugui bus veiksmingas, —
Po antausį užvožęs.

Mylėsis priešai, kaip pašėlę,
Ir net viešai bučiuosis,
Kai panos vaikščios susivėlę, —
O mamos jų dižiūsis.

Ateis naujų naujausios mados,
Ir «senhoros nešios kelne», —
O vyrai užsidės sijonus
Ir rymos prie petelnės.

Po žemę ropinės paukšteliai,
Per dangų nuskris šunės,
Čiulbės aukštai arkliai ir karvės
Iš diemedžio viršūnės.

Ir nebebus šventųjų karvių,
(Nebebus jau nieko šventa)
Ir viskas ką žmogus sukūrė, —
Bus šauniai nugyventa.

«Ateitis» 1967. 5 nr.

Antradienio vakare uždaryta Tėvo Algimanto Kežio foto paroda Foto Clube Bandeirantes patalpose. Čia aplankė virš 300 žmonių.

Neilgai trukus paroda bus pakartota Moocoje dr. V. Kurdirkos rūmų salėje. Tos parodos atidarymas bus paskelbtas vėliau.

Koks didelis yra susidomėjimas lietuvių kalba rodo tas faktas, kad iki šiol dar niekas neatėjo ir nepaprašė pagroti iš Amerikos Lietuvių Pedagoginio Instituto išleista plokštelė, parodančią, kaip teisingai tarti visus lietuvių kalbos garsus.

«M. L.» PRENUMERATORIAI
Po 10,00 ncr.: Antanas Stančūnas, Pranas Satkūnas ir Vytautas Butkevičius.

8,00 ncr. Silva Rukšėnas.

Po 7,00 ncr.: Antanas Gudelis, Ljudvika Šlapelis, Kazys Auseka, P. Palivonienė, J. Čikštas, J. Mockevičius, A.

Vaštakas, O. Svečiulienė, P. Kerpeškienė, E. Jusys, A. Čirpus G. Mačanskas, V. Doleris, Alfonsas Bartašiūnas, A. Kiaušinis, K. Vidžius, V. Vėlyvis, Steponas Alonso, O. Graukauskienė, Alfonsas Goda, A. Muraitis, K. Petrulytė, Sra. Lementavičienė, J. Kupstaitis, A. Birbilas, R. Guzas, M. Mažeikienė, M. Žvirblis, K. Misiūnas, Ignas Valentavičius, Stasys Koralkevičius išleis vieną numerį, davė 50 ncr.

Prelatui K. Millauskui išleisti aukojo 5 ncr. Jonas Dimša.

NUSIKRATĖ PIRMININKU

Viename Lietuvos kolchozo žmonėms kažkaip pavyko «išprašyti lukan» savo pirmininką, kurs nors «protingas ir gabus», bet buvęs išdidus žmonėms ir net šturkštus. Šito «Tiesos» vienas redaktorių daro tokias svajojančias išvadas «Kaimietis, buvęs tamsus, užguitas ir beteisis, vis labiau ištiesia pečius, atsišto-

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,15

ja visu ūgiu; jis iš tiesų pajuto savo žmogiškąjį vertinimą, savo teises ir nenori prieš nieką nei žemintis nei būti užgauliojamas».

Iš tiesų tai jau yra šis tas, kad Lietuvoj žmonės vienur kitur išdrįsta sekmingai sukilti prieš raudonąjį dvarponį — kolchozo pirmininką. Tai dar retas atsitikimas. Bet gal tai jau yra pradžia visuotino lietuvių atsistojimo visu ūgiu prieš juos pažemusias, užgūjusią ir jų teises atėmusią va dinamąją «tarybinę» bolševikinę rusų valdžią.

(E)

TAI BENT LYGYBĖ!

Atėmusi ūkininkams žemės ir suvariusi į valdžios dvarus komunistinė valdžia susmukdė Lietuvos žemės ūkį. Dabar norėdama jį pakelti, bet neatiduoti žmonėms žemės, sugalvojo «visiems kolchozams sudaryti vienodas ekonominio vystymosi sąlygas». Kokių būdu? Nagi ūkio produktų supirkimų kainų nelygybę! Kur žemė blogesnė, ten moka už tą pačią prekę aukštesnę kainą. Kur žemė geresnė, ten moka mažiau. Mintis graži. Bet jai įgyvendinti prireikė net elektroninių apskaičiavimo mašinų! ir kai jos apskaičiavo, tai «praėjusiais metais aebubuvę nė vieno kolchozo, kuriame būtų buvę išmokėta už žmogaus darbo dieną mažiau kaip po rublį. Tai bent pažanga! Turbūt ir Brazilija gėdytųsi skelbti kad jos dvaruose žmonės gauna tik po vieną kruzėrą už darbo dieną! Juk tai vergų ir kalinų atlyginimas, o Lietuvoje pažanga! Kaip gali žmogus gyventi, gaudamas tik po rublį už darbo dieną? Ar nuostabu, kad iš tų kolchozų jaunimas kiek įmanydamas bėgu į miestus, kur atlyginimai yra šiek tiek aukštesni?

KUN. KEZYS amerikiečių spaudoje. opuliarus Amerikos foto žurnalias «Modern Photography» savo birželio mėn. laidoje įdėjo reportažą apie lietuvių foto menininką kun. A. Kežį SJ. Tėvas Kezys mus gali kai ko pamokyti apie foto meną, rašo redaktorius J. Scully, pristatydamas tėvo Kežio fotografavimo pažinūrą ir techniką šešių puslapių aprašyme iliustruotame su šešiolika tėvo Kežio nuotraukų. Toje pačioje žurnalo laidoje yra recenzuojama ir tėvo Kežo Kežio knyga Photographs by A. Kezys, SJ, 74 pages, Loyola Univ. Press, \$3,95, kuri gavo dvi premijas (graphic art book awards) iš Midwest Books Competition, Louisville Universitete ir the Chicago Graphic Show.

DR ANTONIO SIAULYS

C. R. M 10 647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada.
Horario - das 14 as 20 horas
Sabado das 9 as 12 horas

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206, 1o andar,
Apto2, Vila Prudente, Tel. 63-5352

Comercio e Industria de Guarda Chuvas

VICENTE VICTOR BANYS

Rua Coelho Barradas, 104, V. Zelina

Vendas por atacado e a varejo.

